

คำอธิบายสัญลักษณ์ และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

คัมภีร์ที่ใช้ในการค้นคว้านำมาอ้างอิง จากพระไตรปิฎกภาษาบาลีอักษรไทย ฉบับมหาจุฬารามราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ ฉบับบาลี อ้างอิงโดยระบุคัมภีร์ เล่ม/ข้อ/หน้า เช่น วิ. มหา. (บาลี) ๔/๓๒/๒๗ หมายถึง วินยปิฎก ภิกขุวิภังคปาติ (ภาษาบาลี) เล่มที่ ๔ ข้อ ๓๒ หน้า ๒๗ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬารามราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ การอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ใช้ระบุชื่อคัมภีร์ เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น อัง. สัตตก (ไทย) ๒๓ / ๓๗ / ๕๗ หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต (ภาษาไทย) เล่มที่ ๒๓ ข้อ ๓๗ หน้า ๕๗ เป็นต้น

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลีอักษรไทยฉบับมหาจุฬารามราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ เรียงตามอักษรวิมครภาษา ดังนี้

พระวินยปิฎก

วิ.ม. (บาลี)	วินยปิฎก ภิกขุวิภังคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.ม. (ไทย)	วินยปิฎก ภิกขุวิภังค์	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

อัง.จตุกก. (บาลี)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อัง.สัตตก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต	(ภาษาไทย)